

БЕЗДАШИЖ, ЗА ТОВА ПРОВОДИХЪ СЪ ЗАПОВѢДЬ
 СКОРО ДА НИ ГО ДОНЕСЖТЪ, НЪ ЗА МОЕ НЕДО-
 СТОЙНСТВО, НЕСПОЛЪЧИХЪ ЖЕЛАЕМО-ТО СИ; СЕГА
 ПРОЧЕЕ ТИ ПРОВАЖДАМЪ МОЕ-ТО РЪКОПИСАНІЕ,
 КАТО ПРИЖИВѢ, СЪ МОЛЕЖ ДА ПРОСТИШЬ МЕНЕ
 И МѢИ-ТѢ ХОРА; ПРОСТИ МЯ ЗА ДЪРЗОСТНО-ТО
 НАЧИНАНІЕ, ЗАЩО-ТО УДАВИХЪ ВЪ МОРЕ-ТО
 ТВОЕЖ-ТЪ ПРѢМЖДРОСТЬ; ТЫ КОЙ-ТО ВСИЧКИ-
 ТѢ СИ УЧИЛЪ НА ПОКАНІЕ, ПРОСТИ МЯ КАЖ-
 ЩАГО СЯ, И КАТО НА ДѢЦА, КОИ-ТО ЛЮБАТЪ
 КАЩА СИ, ВДАЙ СЯ НАМЪ, И ЗАРАДВАЙ НЫ СЪ
 ТВОЕ-ТО ПРИШЕСТВІЕ; СВѢКЪТОВА ОБАЧЕ ПАКЪ
 СЪ МОЛЕЖ ТИ ПРИПАДАМЪ, А НЕ СЪ ПОВЕЛЕНІЕ
 ИСКАМЪ ДА ДОЙДЕШЬ ПРИ НАСЪ. О ЧЕСТНЫЙ
 ОТЧЕ! НЕДѢЙ МЯ ВРЪЩА ВТОРЫЙ ПЪТЬ ПО-
 СРАМЕНЪ, ПОДАРИ СЕБЕ СИ НА ЖЕЛАЮЩИТѢ-ТА;
 ДОЙДИ СИ СЪ МИРОМЪ ПРИ СВОИ-ТѢ ХОРА, КОИ-
 ТО ЧАКАТЪ ДА ТЯ ПРИЕМНЖТЪ СЪ ВѢРЖ И ЛЮ-
 БОВЬ.

Царь-тъ като написа такова писмо, да-
 де го на възроходци-тѢ, коимъ заръча да
 отворятъ гроба на С-го и да гбдѣтъ тѣмъ
 писмо върхъ грѣды-тѢ мѢ, а послѣ да на-
 правятъ въ черквѣ-тѣ цѣлоушно пѣанье.
 Кога-то ся занесе царско-то писмо въ Ко-